

Spis treści

Przedmowa redaktora naukowego (Krzysztof Liedel)	9
O książce	18
Wstęp do wydania polskiego	20
 I. Terroryzm wczoraj i dziś	21
Założenia i warunki ramowe	21
Rozkład państwa	23
Wojny naszych czasów i wzorce konfliktów	24
Terroryzm: definicja i rozgraniczenie	26
Zmiany zachodzące w pojęciu terroryzm	29
 II. Terroryzm etniczno-narodowy	39
Stuletni terroryzm na Bliskim Wschodzie (i OWP)	39
Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) – Partia Pracujących Kurdystanu	54
Euskadi Ta Askatasuna (ETA) – Kraj Basków i Wolność	60
Irish Republican Army (IRA) – Irlandzka Armia Republikańska	63
Tygrysy Wyzwolenia Tamińskiego Islamu (LTTE) – Tamińskie Tygrysy	66
Armeńska Tajna Armia Wyzwolenia Armenii (ASALA)	67
Podsumowanie terroryzmu etniczno-narodowego	68
 III. Terroryzm społeczno-rewolucyjny	69
Niemcy: Die Rote-Armee-Fraktion (RAF) – Frakcja Czerwonej Armii	69
Niemcy: Die Bewegung 2. Juni – Ruch 2 Czerwca	78
Niemcy: Komórki Rewolucyjne, Rote Zora i Komórki Antyimperialistyczne	79
Rola NRD w niemieckim terroryzmie lewicowym	81
Włochy: Brigate Rosse – Czerwone Brygady	81
Francja: Action Directe (AD) – Akcja Bezpośrednia	83
Grecja: Epanastaiki Organosi 17 Noemuri (17N) – Organizacja Terrorystyczna 17 Listopada	84
Hiszpania: Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre (GRAPO) – Grupy Oporu Antyfaszystowskiego 1 Października	87
Turcja: Devrimci Sol (Dev Sol) – Siły Lewicy Rewolucyjnej	87
Japonia: Nihon Sekigun (JRA) – Japońska Armia Czerwona	88

IV. Terroryzm z udziałem państwa	90
Terroryzm państwowy	90
Terroryzm wspierany przez państwo	108
Terroryzm tolerowany przez państwo	110
V. Islamizm i dżihadyzm jako ideologia światowa	112
Ideologia przemocy jako motyw przewodni	112
Kierunki rozwoju islamizmu	114
Pojęcie dżihadu w Koranie	118
Ideologia dżihadu: liderzy i przemoc	119
Droga: międzynarodowy model dżihadu 3-2-1	122
Osiągnięcie celu: założenia i talibanizacja	124
Islamizm i struktury sekt	126
Międzynarodowy Front Islamski na rzecz Dżihadu przeciwko Żydom i Krzyżowcom	128
VI. Dżihadyzm w praktyce	129
Egipcscy Bracia Muzułmańscy: przemiana ideologii	129
Egipskie ugrupowania dżihadu	131
Dżihad w Palestynie	132
Dżihad w Afganistanie 1980–1989: narodziny Al-Kaidy	139
System dualny po 1990 r.: w 80 dżihadów dookoła świata	143
11 września 2001 r. i jego następstwa	147
Trzecie pokolenie: Al-Kaida po 11 września 2001 r.	150
Terroryzm w europejskich metropoliach	152
Regionalny dżihad	164
Dzisiejsi mudżahedini i ich abstrakcyjny świat pojęć	204
Wirtualny dżihad: wojna w Internecie	208
Przyszłość dżihadu: obszary i kierunek działania	212
Islam szyicki: Hezbollah w Libanie	214
VII. Formy terroryzmu	219
Konwencjonalny terroryzm i nowe metody	219
Zamachowcy samobójcy	220
Terroryzm morski	226
Dzienniki Turnera, Christian Identity i Oklahoma City	233
Broń nuklearna, biologiczna i chemiczna (BMR)	235
Shoko Asahara i Najwyższa Prawda	241
Islamiści i dżihad BMR	245
Wąglik przesyłany pocztą	250
Władza polityczna przez PC: cyberterroryzm	252
Zagubieni sprawcy działający w pojedynkę i eksplodujące listy	253
VIII. Metody zwalczania różnego typu zjawisk terrorystycznych	257
Kto przeciw komu – systematyka walki	257
Woda i podpałka: pozyskiwanie nowych bojowników i przeciwdziałanie	260
Środki zaradcze przeciwko istniejącym strukturom (od 1970 r. do dzisiaj)	265
Finansowanie terroryzmu. Czy wszystkie źródła pieniędzy wyschły?	309

Podsumowanie	316
Kalendarium wydarzeń	318
Krótkie biografie	338
Bibliografia	362
Indeks nazwisk	378

Zamachowcy samobójcy, wirtualny dżihad, globalny „koncert terrorystyczny” – to oblicza współczesnego terroryzmu...

Po zamachach z 11 września 2001 r. świat dostrzegł problem terroryzmu w jego najbardziej drastycznej formie. „Zimną wojnę” zastąpiła „wojna asymetryczna”, a mieszkańcy europejskich i amerykańskich metropolii nagle zrozumieli, że nie są bezpieczni. Obecnie najbardziej widocznym przejawem terroryzmu jest aktywność dżihadystów powiązanych m.in. z Al-Kaidą. Poza konwencjonalnymi metodami wykorzystują w swoich działaniach również Internet. Właśnie tzw. cyberterroryzm powoduje, że obecnie funkcjonuje globalna sieć terroryzmu.

Niemieccy badacze terroryzmu – Wilhelm Dietl, Kai Hirschmann i Rolf Tophoven, pracownicy Instytutu Badań nad Terroryzmem i Polityką Bezpieczeństwa w Bonn – prezentują społeczne i psychologiczne aspekty tego zjawiska. Wyodrębniają kilka typów terroryzmu: etniczno-narodowy, społeczno-rewolucyjny, terroryzm z udziałem państwa i dżihadyzm. Omawiają sposób działania i historie poszczególnych ugrupowań, m.in.: Partii Pracujących Kurdystanu, Irlandzkiej Armii Republikańskiej, Tamilskich Tygrysów i Frakcji Czerwonej Armii. Najwięcej miejsca poświęcają współczesnemu dżihadowi, opisując jego genozę, podłoże społeczne, cele, strukturę, mechanizmy funkcjonowania, zasięg, taktykę, metody walki, źródła finansowania oraz aktywność w Internecie. Omawiają akcje terrorystyczne ostatnich lat oraz zamieszczają portrety psychologiczne wybranych zamachowców. W osobnym rozdziale przedstawiają stosowane obecnie metody zwalczania terroryzmu.

Żaden z członków madryckiej grupy Sarhane’a nie brał udziału w szkoleniach w obozach w Afganistanie, Czeczenii ani nigdzie indziej. Mimo to ugrupowanie to było w stanie zorganizować, zaplanować i wprowadzić w życie jeden z najbardziej spektakularnych zamachów terrorystycznych. Jest to alarmujące przesłanie, iż w przyszłości inne grupy dżihadu będą mogły przeprowadzać akcje podobnie skuteczne i o tak dużym wymiarze – bez potrzeby użycia ultima ratio, samobójstwa.

Świat zachodni nie może wycofywać się ze stojącego się powoli pustą frazą dialogu z muzułmańskimi gminami i obywatelami państw islamskich. Musi prowadzić intensywną wymianę myśli z islamem. Dopiero lepsze zrozumienie tej światowej religii odstąpi niegodziwość jej patologicznego wykorzystania przez islamistów, którzy przekształcają ją w polityczną ideologię i wykorzystują do własnych celów.